

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 77. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700593256896.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Imidlertid var hans Opgave med mig en ganske anden end at gjøre mig til Fortrolig for sine politiske Stemninger, Skuffelser o.s.v. Medens jeg naivt troede, at han saagodtsom havde forelsket sig i mig, havde han den Hensigt at anvende mig til bestemt, praktisk Brug, men vidste længe ikke, hvordan han skulde gribe Sagen an. Da han hyppig reiste bort, var jeg snart vænnet til at betragte ham som et forbigaaende Bekjendtskab, og selv om dette ikke havde været, vilde jeg dog næppe have talt synderlig til ham om mine personlige Forhold. Vel var jeg for ung og for lidet verdensklog til at vide, hvilken Fordel det er at kunne tie; men jeg havde ingen Trang til at tale; hvad jeg egentlig bar paa, var mig for kostbart til at give hen. Han maatte derfor føle sig for og rykkede kun med største diplomatiske Forsigtighed frem med det, han havde paa Hjerte. Hans Søn skulde 78 gjøre sin store Tour i Europa, og han søgte et Menneske, der kunde reise med ham, ikke som Lærer, ikke som Hovmester, men som Ven, En, der kunde paavirke den unge Herre, om mulig modarbeide hans Spillelyst, skaffe sig Autoritet over ham, føre ham ind i andre Interesser. At finde et saadant Menneske var jo yderst vanskeligt. Sønnen havde Venner nok; men dem burde han netop bort fra. Et ungt Menneske af den Slags, som man kunde ønske, som selv havde en Fremtid og Noget at opgive, var det jo vanskeligt at byde en Erstatning. Hvad skulde man gjøre? Hvor skulde man søge en saadan Fugl Phønix?